

PER BE O PER MAL...

Un relat de: [MariaM](#)

... Quin invent el de la fotografia! El matís no té res d'estrany si vull raonar sobre el fet que no em puc treure del cap. Succeí fa uns dies. L'avi dels veïns de casa, havia mort dos mesos enrere. Fou un enterrament sentit i concorregut; formaven una família nombrosa i ben avinguda. Recordàrem l'avi amb afecte; es feu palès el seu bon caràcter, el seu tarannà sempre a punt de gresca i de broma. Jo també hi era i per això, sé molt bé com va anar la cosa. Degut al bon ambient que es creà, a l'hora d'acomiar-se es digué allò de tornar-se a veure. Fa poc ens hem retrobat a casa dels amics. Vivim en cases adossades, espaioses i amb jardí. La d'ells, fa cantonada amb finestres a l'exterior i grans vidrieres a l'interior que donen a un pati amb un brollador i gran varietat de plantes. El clima assossegat, i festiu alhora, és el que li hagués agradat a l'avi Josep, que sovint fou anomenat. Mentrestant, el noi de la casa anava fent fotos i jo, entre conversa i conversa, me'l mirava distretament, fins que, de sobte, vaig fixar la mirada, directa i deliberadament. La porta, dintre de la biblioteca, fou empesa des de l'interior de la casa; s'obrí a poc a poc, i entrà un no sé què d'incorpori que flotava, tul o gassa, em semblà.

Vaig fer esforços per tal que el meu esglai passés desapercebut i sortí a la caça i captura del fotògraf, que ja entrava esverat. Vaig cridar més alt que ell i me l'endugué tot jugant, fent-me la boja i rient, li prengué el mòbil. El seu objectiu eren les plantes, n'hi havia una tongada. Però, el que es veia darrere els vidres era confús, imprecís... Les fotos anaven passant successivament i de poc no em desmaio, perquè si les primeres imatges et recordaven l'avi trapella trasmutat, a la següent es veien un home i dona, prou coneguts, abraçats en plena activitat eròtica.

Compreneu el meu neguit? Callo? Parlo? Amb quina opció em quedo? Sobretot una, per bé o per mal, és prou compromesa com per justificar el trencament entre amics